

Sygn. akt II K 345/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Łowiczu w II Wydziale Karnym

w składzie :

Przewodniczący - SSR Małgorzata Szubert-Fiałkowska

Protokolant – Anna Chęcińska,

w obecności Prokuratora –

po rozpoznaniu w dniach: 30.11.2017 r. i 08.02.2018 r.

sprawy :

Z. S. (1)

ur. (...) w Ł.

syna K. i J. z d. B.

oskarżonego o to, że: w okresie od dnia 13 lutego 2017 roku do dnia 28 lutego 2017 roku w Ł., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu uzyskania korzyści majątkowej dla siebie, doprowadził (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmowym w łącznej kwocie 8.890,82 zł w ten sposób, że będąc właścicielem firmy transportowej, działając pod nazwą T. (...), wprowadził w błąd przedstawiciela firmy (...) sp. z o.o. sp. k. co do możliwości i zamiaru zapłaty za pobrane produkty w postaci oleju napędowego i płynu do spryskiwaczy, objęte fakturami VAT:

- (...) z dnia 13 lutego 2017 roku w kwocie brutto 3.250,52 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 27 lutego 2017 roku;

- (...) z dnia 20 lutego 2017 roku w kwocie brutto 3.786,31 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 6 marca 2017 roku;

- (...) z dnia 28 lutego 2017 roku w kwocie brutto 1.853,99 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 14 marca 2017 roku,

za które nie zapłacił, działając na szkodę wyżej wymienionego pokrzywdzonego

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

o r z e k a :

I. Oskarżonego **Z. S. (1)** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 286 §1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Z mocy art. 69 §1 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 2 (dwóch) lat.

III. Na podstawie art. 72 §1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby, w formie pisemnej z częstotliwością co trzy miesiące.

IV. Na podstawie art. 72 §2 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Ł. pozostałej części należności, wynikających z wymienionych w opisie czynu faktur, w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250,- (dwieście pięćdziesiąt) zł tytułem przypadających na niego kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 345/17

UZASADNIENIE

Firma (...) spółka z o.o. z/s w Ł. zajmuje się: hurtową sprzedażą paliw, olejów smarowych, płynów do spryskiwaczy oraz usługami transportowymi. Prezesem firmy jest J. M..

(k. 19 - 20, k. 129 verte - 130 - zeznania J. M.,

k. 2-3 – informacja z KRS)

W 2017 r. firma (...) spółka z o.o. spółka k. z/s w Ł. nawiązała współpracę z oskarżonym Z. S. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Krajowy i (...) z/s w O. pow. (...). Współpraca miała polegać na tankowaniu pojazdów należących do firmy oskarżonego na stacji paliw spółki (...) w Ł.. Ustna umowa przewidywała tygodniową asygnatę i wystawienie zbiorczej faktury VAT pod koniec tygodnia.

(k. 19 - 20, 129 verte - 130 - zeznania J. M.,

k. 128 verte - 129 – wyjaśnienia oskarżonego)

W dniu 08 lutego 2017 r. oskarżony nabył w firmie (...) w Ł. 185 litrów oleju napędowego, osobiście tankując pojazd marki R. o nr rej. (...) i 20 litrów płynu do spryskiwaczy (4 bańki po 5 litrów każda). W dniu 13 lutego 2017 r. oskarżony nabył w firmie (...) w Ł. 560 litrów oleju napędowego, osobiście tankując pojazd marki R. o nr rej. (...). Nabycie przez Z. S. (1) paliwa i płynu do spryskiwaczy w dniach 8 i 13 lutego 2017 r. za łączną kwotę 3.250,52 zł, zostało potwierdzone zbiorczą fakturą VAT o numerze (...) z dnia 13 lutego 2017 r. Płatność miała nastąpić przelewem, termin płatności został określony do dnia 27 lutego 2017r.

(k. 19-20, k. 129 verte - 130 - zeznania J. M.,

k. 5 – asygnata rozchodowa zbiorcza

k. 8 – faktura)

Ponadto oskarżony tankował olej napędowy w firmie (...) w Ł. (pojazd marki R. o nr rej. (...)) w dniach:

- 14 lutego 2017r. - 170 litrów oleju napędowego,
- 15 lutego 2017r. - 165 litrów oleju napędowego,
- 17 lutego 2017r. - 540 litrów oleju napędowego,

(łącznie 875 litrów oleju napędowego) za łączną kwotę 3.786,31 zł, co zostało potwierdzone zbiorczą fakturą VAT o numerze (...) z dnia 20 lutego 2017 r. Płatność miała nastąpić przelewem, zaś termin płatności został określony do dnia 06 marca 2017 r.

(k. 129 verte-130, k. 19-20 – zeznania J. M.,

k. 6 – asygnata rozchodowa zbiorcza

k. 9 – faktura)

Kolejne tankowanie przez oskarżonego pojazdu marki R. o nr rej. (...) olejem napędowym w ilości 427 litrów za kwotę 1.853,99 zł odbyło się dnia 23 lutego 2017 r. i zostało potwierdzone fakturą o numerze (...) z dnia 28 lutego 2017 r., z odroczonym terminem płatności w formie przelewu - do dnia 14 marca 2017 r.

(k. 129 verte-130, k. 19-20 – zeznania J. M.,

k. 7 – asygnata rozchodowa zbiorcza,

k. 10 – faktura)

Z. S. (1) nie uregulował należności za żadną z powyższych faktur. Z uwagi na zaległości płatnicze oskarżonego, J. M. – prezes spółki DAMO PLUS udał się do miejsca zamieszkania oskarżonego celem porozumienia się z nim w sprawie zapłaty za faktury i upomnienia go. Do spotkania nie doszło, gdyż prezes pokrzywdzonej spółki nie zastał Z. S. (1). Rozmawiał z żoną oskarżonego, którą poprosił aby w/w skontaktował się z nim w sprawie płatności. Działania DAMO PLUS nie przyniosły żadnego skutku.

Wobec nieuregulowania przez oskarżonego należności wynikających z w/w faktur i brakiem kontaktu ze Z. S. (1), w dniu 24 marca 2017 r. spółka (...) wystosowała do niego przedsądowe wezwanie do zapłaty z informacją, że w przypadku nieuregulowania powstałego zobowiązania do dnia 31 marca 2017 r. zostaną powiadomione organy ścigania. Oskarżony w żaden sposób nie zareagował na to pismo, nie odpowiedział na nie, ani nie wpłacił pieniędzy za nabyte paliwo i płyn do spryskiwaczy.

W dniu 10 kwietnia 2017 r. spółka (...) wystąpiła na drogę sądową składając pozew o zapłatę. W dniu 24 kwietnia 2017 r. w sprawie VGNC 384/17 Sąd Rejonowy w Skierniewicach V Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym nakazujący Z. S. (1) zapłacenie na rzecz (...) spółka z o.o. spółka k. z/ s w Ł. kwoty 8.890,82 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych : od kwoty 3.250,52 zł od dnia 28 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, od kwoty 3.786,31 zł od dnia 7 marca 2017 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.853,99 zł od dnia 15 marca 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.292 zł tytułem kosztów postępowania.

(k. 19-20, k. 129 verte-130 - zeznania J. M.,

k. 23 – wezwanie do zapłaty,

k. 24-26 – pozew,

k. 138 – nakaz zapłaty w sprawie V GNc 384/17,

k. 128 verte - 129 – wyjaśnienia oskarżonego)

W dniu 03 marca 2017 r. oskarżony Z. S. (1) zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, a trzy dni później tj. 06 marca 2017 r. został wykreślony z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ((...)).

(k. 4, 11-15 – wydruki z (...))

Powodem zaprzestania przez Z. S. (1) działalności gospodarczej była utrzymująca się od dłuższego czasu zła kondycja finansowa jego firmy. Na przełomie czerwca i lipca 2016 r. firma oskarżonego zaczęła tracić płynność finansową, a zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych utraciła najpóźniej od listopada 2016 r. W marcu 2017 r. oskarżony złożył do Sądu Rejonowego w Płocku V Wydział Gospodarczy wniosek o ogłoszenie upadłości

osoby fizycznej. Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2017 r. w sprawie o sygn. VGU 71/17 Sąd Rejonowy w Płocku V Wydział Gospodarczy oddalił wniosek. Łączna suma zobowiązań oskarżonego przekraczała milion złotych.

(k. 142 – odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem w sprawie V GU 71/17).

Oskarżony nabywając olej napędowy i inne towary od spółki (...), nie poinformował kontrahenta o swojej sytuacji finansowej, o braku płynności finansowej, o kilkusetmilionowym zadłużeniu (na przełomie stycznia i lutego była to kwota ok. 700.000,- zł), o ewentualnych problemach z uregulowaniem należności za olej napędowy, czy płyn do spryskiwaczy.

(k. 19 - 20, k. 129 verte - 130 - zeznania J. M.,

k. 81 verte - 82, k. 128 verte - 129 – częściowo wyjaśnienia oskarżonego)

W ówczesnej kondycji finansowej firmy (...), oskarżony nie miał możliwości uregulowania długu wobec spółki (...) w Ł. ani w wyznaczonym terminie, ani też w niedalekiej przyszłości i doskonale o tym wiedział.

(k. 81 verte-82, 128 verte - 129 – częściowo wyjaśnienia oskarżonego,

k. 37-70 – wniosek dłużnika o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej z załącznikami,

k. 142 – postanowienie Sądu Rejonowego w Płocku V Wydziału Gospodarczego sygn. VGU 71/17 wraz z uzasadnieniem)

Dopiero w toku postępowania karnego Z. S. (1) dokonał wpłat czterech kwot po 300,- zł każda, na poczet swojego zadłużenia.

(k. 130 – zeznania J. M.)

Oskarżony **Z. S. (1)** ma obecnie 44 lata. Jest żonaty. Posiada na utrzymaniu żonę i dwoje dzieci (najstarsza córka jest pełnoletni i pracuje zawodowo). Oskarżony zatrudniony jest na podstawie umowy o pracę w firmie (...) w S., w charakterze kierowcy. Jego wynagrodzenie za pracę (według deklaracji w kwocie ok. 2.000,- zł miesięcznie) stanowi jedyne źródło utrzymania dla całej rodziny. Z. S. (1) nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Dotychczas nie miał konfliktów z prawem.

(k. 128 verte – dane osobopoznawcze,

k. 140 – dane o niekaralności,

k. 115-117 – wywiad środowiskowy)

Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu jurysdykcyjnym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu (k. 81 verte - 82, k. 128 verte - 129).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody oraz pozostały materiał zgromadzony w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie doprowadziła Sąd do ustalenia, że Z. S. (1) jest sprawcą zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnienia Z. S. (1), co do zasady stanowiły istotne źródło dowodowe, w zakresie w jakim Sąd oparł się czyniąc ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie. Oskarżony przyznał, że nie zapłacił faktur na rzecz (...) spółka z o.o. spółka k. z/s w Ł.. W swych wyjaśnieniach oskarżony wskazał skalę swojego zadłużenia. Przyznał, że już na chwilę zakupu oleju

napędowego w Spółce (...) w Ł., tj. na przełomie stycznia i lutego 2017 r. jego dłużenie sięgało 700 tysięcy złotych. Wyjaśnił, że w miarę możliwości wpłaca do komornika raty na poczet zadłużenia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie kondycji jego firmy, sytuacji finansowej w jakiej się znalazł. W tym zakresie jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym – w postaci dowodów z dokumentów.

Zupełnie nieprzekonujące natomiast okazały się stwierdzenia Z. S. (1), że nabywając od pokrzywdzonej spółki olej napędowy i płyn do spryskiwaczy nie zamierzał nie zapłacić za nie. Podał, że usterka samochodu R. (...) w dniu 27 lutego 2017 r. doprowadziła do pogorszenia jego sytuacji finansowej, gdyż stracił możliwość zarobkowania i zaspokajania wierzycieli. Dokumenty i orzeczenie zawarte w aktach postępowania upadłościowego V GU 71/17 SR w Płocku, wykazały, że już na kilka miesięcy przed transakcjami będącymi przedmiotem niniejszego postępowania, Z. S. (1) utracił zdolność regulowania swoich zobowiązań i miał kilku wierzycieli z wymagalnymi roszczeniami na kwotę ok. 700.000,- zł.

Dlatego Sąd nie dał wiary zapewnieniom oskarżonego co do zamiaru i możliwości zapłaty za olej napędowy i płyn do spryskiwaczy. W ocenie Sądu, owe stwierdzenia wynikały z przyjętej linii obrony obliczonej na uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Sąd dał wiarę zeznaniom J. M. – prezesa zarządu D. (...) Świadek zeznał jak wyglądała współsprawca Spółki z oskarżonym, kiedy i jakie ilości oleju napędowego oraz płynu do spryskiwaczy nabył oskarżony; odniósł się do faktur VAT wystawionych na firmę oskarżonego. Zeznania J. M. dotyczą również postawy Z. S. (1) w zakresie braku reakcji na ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty. Świadek potwierdził fakt wystąpienia do Sądu z pozwem p-ko oskarżonemu i uzyskania nakazu zapłaty w postępowaniu cywilnym. Zeznania świadka korespondują z dowodami w postaci dokumentów i tworzą z nimi spójną i logiczną całość. Sąd nie znalazł żadnego powodu, który uzasadniałby zakwestionowanie wiarygodności zeznań tego świadka.

Wiarygodnymi dla Sądu dowodami były zgromadzone w sprawie dokumenty, zarówno te które dotyczyły okoliczności podmiotowych oskarżonego (karta karna, wywiad środowiskowy), jak i przedmiotowych niniejszej sprawy (faktury, pisma procesowe i orzeczenie w sprawie V GU 71/17 SR w Płocku).

Kwalifikacja prawna czynu

Odpowiedzialności z art. 286 § 1 kk podlega osoba, która w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Określone w tym przepisie przestępstwo jest przestępstwem umyślnym, kierunkowym. Zachowanie sprawcy musi być ukierunkowane na określony cel, tj. osiągnięcie korzyści majątkowej.

Wprowadzenie w błąd oznacza, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy, zaś wyzyskanie błędu polega na wykorzystaniu przez sprawcę już istniejących, niezgodnych z rzeczywistością, opinii lub wyobrażeń osoby pokrzywdzonej. Ponadto osoba oszukana dobrowolnie oddaje mienie sprawcy, a nie traci mienia wbrew jej woli.

Działania sprawcy oszustwa mają na celu wywołanie u pokrzywdzonego błędnego wyobrażenia o istniejącej rzeczywistości (nie przyszłości) w zakresie tych okoliczności, które mają znaczenie dla podjęcia przez niego decyzji o rozporządzeniu własnym lub cudzym mieniem, a więc okoliczności dotyczących np. sytuacji majątkowej sprawcy, jego rzeczywistych zamiarów, cech i wartości oferowanego przez niego towaru itp.

Z. S. (1) swoim zachowaniem wobec pokrzywdzonej spółki (...) z/s w Ł. wyczerpał znamiona oszustwa.

W okresie od dnia 13 lutego 2017 r. do dnia 28 lutego 2017 r. oskarżony na potrzeby prowadzonej przez siebie firmy transportowej, działającej pod nazwą T. (...) nabył od (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Ł. olej napędowy i płyn do spryskiwaczy o wartości łącznej 8.890,82 zł. Mimo że pokrzywdzony w pełni wywiązał się ze swojego zobowiązania, nie otrzymał zapłaty za towar. Tym samym oskarżony doprowadził spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem. Zgodnie z wystawionymi fakturami VAT zapłaty za zakupiony towar miały nastąpić w następujący sposób:

- zgodnie z fakturą (...) z dnia 13 lutego 2017 roku, opiewającą na kwotę brutto 3.250,52 zł termin płatności określono na dzień 27 lutego 2017 roku;
- zgodnie z fakturą (...) z dnia 20 lutego 2017 roku opiewającą na kwotę brutto 3.786,31 zł z termin płatności określono na dzień 6 marca 2017 roku;
- zgodnie z fakturą (...) z dnia 28 lutego 2017 roku opiewającą na kwotę brutto 1.853,99 zł terminem płatności określono na dzień 14 marca 2017 roku.

Z. S. (1) wprowadził pokrzywdzoną spółkę w błąd co do możliwości i zamiaru wywiązania się w terminie z umowy zapewniając, że zapłata nastąpi zgodnie z ustaleniami. Pokrzywdzony był przekonany o solidności kontrahenta, a Z. S. nie informował przedstawiciela spółki (...) o jakichkolwiek problemach finansowych, mimo że w tym czasie jego zadłużenie sięgało 700 tysięcy złotych. Oskarżony miał wiedzę na temat braku płynności finansowej własnej spółki. Podkreślić należy, że ostatniego zakupu oleju napędowego od pokrzywdzonej spółki oskarżony dokonał w dniu 28 lutego 2017 r., a za niespełna 3 tygodnie, gdyż 17 marca 2017 r. złożył do Sądu wnioski o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej.

O tym, że oskarżony nie zamierzał dokonać zapłaty na rzecz pokrzywdzonego świadczy fakt, iż po upływie terminu płatności unikał kontaktu z przedstawicielami spółki (...) w Ł., pomimo iż przedstawiciel pokrzywdzonej spółki usiłował nawiązać kontakt z oskarżonym w sprawie uregulowania długu. Oskarżony nie nawiązał jednak kontaktu z pokrzywdzonym, nie wyjaśniał, dlaczego nie uregulował należności, nie zwracał się o odroczenie terminu płatności, czy rozłożenie jej na raty.

Z. S. (1) każdego dnia, w którym tankował paliwo i kupował płyn do spryskiwaczy wprowadzał w błąd pracownika stacji paliw należącej do firmy (...), co do zamiaru zapłaty za nabywane towary. Oskarżony nie dysponował pieniędzmi aby sfinansować zakup oleju i wiedział, że nie dokona zapłaty.

Jest oczywistym, że w sytuacji gdyby pokrzywdzona firma, wiedziała o zadłużeniu Z. S. (1) i jego zamiśle niepłacenia, nie dokonywałaby sprzedaży z odroczonym terminem płatności.

Przy stwierdzonej już w listopadzie 2016 r. sytuacji finansowej Z. S. (1) tj. nie pozwalającej na terminowe wywiązanie się z zaciągniętych zobowiązań, musiał on wiedzieć już w momencie składania pierwszego zamówienia, a także następnych, że realizacja zapłaty za dostarczony mu olej napędowy będzie nierealna. W takim właśnie zachowaniu Sąd dopatruje się zawinienia Z. S. (1).

Powyższe działanie oskarżonego podjęte przy pełnej świadomości co do swojej sytuacji finansowej dowodzą, że jego zachowanie wobec spółki (...) miało charakter działania celowego, obliczonego na osiągnięcie korzyści majątkowej przy jednoczesnym pokrzywdzeniu w/w firmy, a to odpowiada dyspozycji art. 286 §1 kk.

Ponieważ poszczególne zachowania oskarżonego podjęte zostały w niewielkich odstępach czasowych, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i niezmiennych okolicznościach sytuacyjnych, zasadnym było ujęcie tych działań jako czynu ciągłego, o którym stanowi art. 12 kk.

Tym samym **pełna kwalifikacja prawna przypisanego Z. S. (1) przestępstwa ciągłego ma postać art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk**

Rozstrzygając o karze –

za współmierną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, **Sąd uznał karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

Przy wymiarze kary pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze wysokość wyrządzonej przez Z. S. (1) szkody materialnej, która aczkolwiek na tle innych spraw z art. 286 §1 kk nie była wysoka kwotowo, to należała do odczuwalnych dla pokrzywdzonego. Podkreślić należy, że oszukańczy dług trwa nadal, aktywność oskarżonego aby zrealizować swoje zobowiązanie jest mała.

Przestępstwa z art. 286 §1 kk są czynami wysoce szkodliwymi społecznie. Poza tym, że godzą w ogólnie pojmowane dobro prawne jakim jest mienie, skierowane są także przeciwko osobom, zarówno fizycznym jak i prawnym. Nie bez znaczenia dla oceny stopnia społecznej szkodliwości zachowania Z. S. (1) jest waga jego bezprawnego zachowania – zapłata i jej terminowość jest jednym z najistotniejszych elementów stabilności obrotu gospodarczego.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara będzie właściwą formą reakcji karnej, która pozwoli na osiągnięcie wobec niego wszystkich swoich zadań, a przede wszystkim tych o charakterze wychowawczo-zapobiegawczych. Winna bowiem skutecznie powstrzymać Z. S. (1) przed pokusą powtarzania podobnych transakcji w przyszłości. Ponadto wymierzona kara usatysfakcjonuje społeczną potrzebę należytego reagowania na tego typu bezprawności i właściwie kształtować będzie świadomość prawną społeczeństwa.

Mając na uwadze charakter sprawy oraz status osoby niekaranej Z. S. (1), **Sąd zadecydował o warunkowym zawieszeniu wykonania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat.** W ocenie Sądu okres ten jest wystarczająco długotrwały aby przekonać się o trafności tego rozstrzygnięcia i upewnienia się, że Z. S. (1) potrafi żyć przestrzegając norm prawa karnego.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, Sąd nie orzekł wobec niego kary grzywny. W ocenie Sądu, bardziej pożądanym społecznie i pouczającym dla Z. S. (1) będzie rozstrzygnięcie zobowiązujące go do naprawienia szkody. Sąd orzekł taki obowiązek na podstawie art. 72 §2 kk, wyznaczając oskarżonemu sześciomiesięczny termin od uprawomocnienia się wyroku do zapłaty pozostałej części należności wynikających z faktur (...).

Ponadto, na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania o przebiegu okresu próby, w formie pisemnej raz na 3 miesiące. Dotychczasowy sposób życia Z. S. (1) nie budził zastrzeżeń, a w związku z tym Sąd nie widział konieczności oddawania go na okres próby pod dozór kuratora sądowego, uznając, że uproszczone formy kontroli zachowania oskarżonego w okresie próby i przedmiotowy obowiązek będą wystarczające.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250,- (dwieście pięćdziesiąt) zł tytułem kosztów sądowych. Na powyższą należność złożyły się:

- wydatki poniesione w toku postępowania przygotowawczego – 50,- zł;
- opłata od wymierzonej kary 180,- zł
- oraz ryczałt za doręczenia pism i wezwań sądowych – 20,- zł.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w wyroku.